

“Waschnummer

FOTO'S UIT HET POLITIEARCHIEF 6

voor den dader fataal”

Hofmeester P. Koorens was op 22 juni 1939 uit Nederlands-Indië teruggekeerd van een reis met het schip Johan de Witt. Het weerzien met zijn vrouw Jeanne, in Pijnackerstraat 4 tweehoog, was “hartelijk en zeer intiem” geweest. Maar later die avond was het goed fout gegaan. Een ruzie, een worsteling en een val van Jeanne, waarbij ze, volgens Koorens, met haar hoofd tegen de kachel was gevallen en vervolgens overleed. Hij stak haar nog een paar keer met een keukenmes in de borst en zeulde het lichaam naar de keuken, waar hij het ‘ontleedde’. Met een huurauto ging Koorens de volgende dag koffers kopen. Thuis stopte hij Jeannes ledematen en haar hoofd in een gewone koffer en de romp in een hutkoffer. De buurman hielp hem de zware hutkoffer – “boeken voor mijn zuster in Deventer” – in de auto te zetten. Na zijn bezoek aan Deventer dumpte hij de hutkoffer bij Barneveld in een doorbramenstruiken overwoekerde greppel. Daar werd de koffer op 10 augustus gevonden. Men sloeg alarm en de opsporingsmachine kwam op gang. In restanten van kleding, ook in de koffer aanwezig, vond men het wasrijnummer 273. De zus van Jeanne Koorens hoorde het politiebericht op de radio. Met een angstig voor gevoel haalde zij het schortje uit de kast, dat ze ooit gekregen had van haar al zeven weken vermiste zus Jeanne en jawel, daarin zat ook wasnummer 273! Ze ging snel naar het politiebureau in de Pieter Aertszstraat. Door deze tip werd de woning in de Pijnackerstraat onderzocht met de hulp van politiedeskundige Van Ledden Hulsebosch. De burenen werden gehoord. Al gauw waren er voldoende bewijzen om een arrestatiebevel te doen uitgaan naar Indië, waarheen Koorens weer met de Johan de Witt op 5 juli was vertrokken. Hij werd

Gemeentearchief

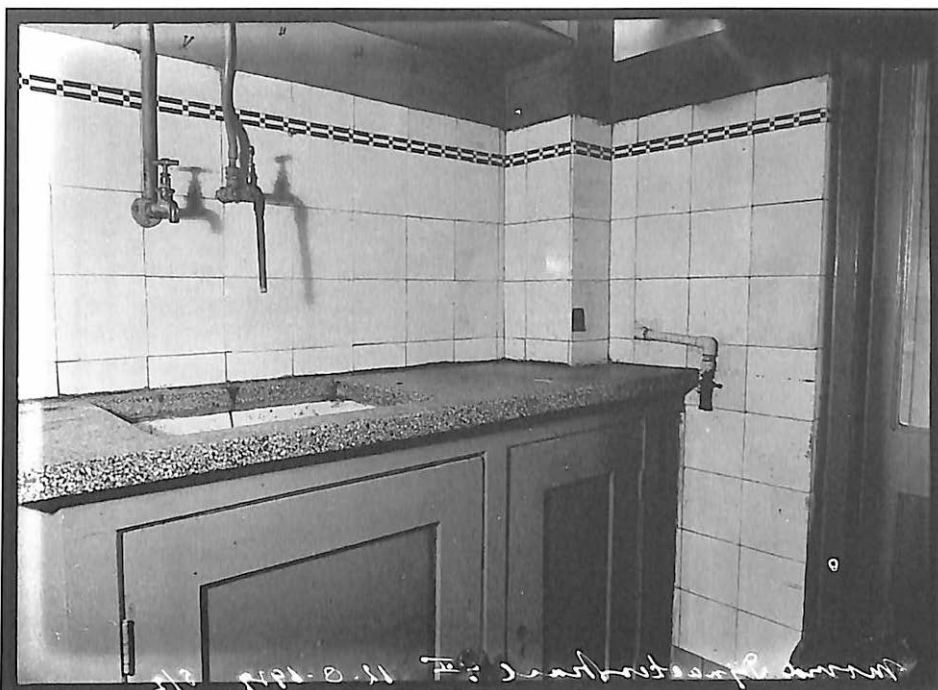
Op 11 augustus 1939, een dag na de ontdekking van de koffer, bracht het *Algemeen Handelsblad* een interview met de burgemeester van Barneveld. “Eenige marktkooplui (...) vonden bij het bramen zoeken onder de struiken een zwaren koffer verborgen. (...) Uit nieuwsgierigheid (...) braken [zij] hem open. Zij kwamen tot de vreselijke ontdekking dat de koffer den romp van een vrouwenlijk bevatte.” Ontdaan reden de vindsters naar Amersfoort en deden bij de politie aangifte. Vandaar belde men de Barneveldse burgemeester. Die ging met enkele politiemensen en een dokter naar de vindplaats. De burgemeester: “Met behulp van den politiehond Preston (...) hebben wij naar sporen gezocht, doch dit leverde geen resultaat op. (...) Daar wij hier verder niets konden uitrichten, hebben wij het lijk in een inmiddels gerequireerde kist gedaan, welke wij ter plaatse verzegelden, waarna wij het naar Utrecht opzonden voor de sectie.” Boven de hutkoffer met zijn gruwelijke inhoud, onder de inmiddels door de politie leeggehaalde koffer.

Gemeentearchief

op 12 augustus in Semarang gearresteerd. Op 9 mei 1940 veroordeelde de Amsterdamse rechtbank Koorens tot 15 jaar gevangenisstraf wegens doodslag, bovendien tot zes maanden wegens het vervoeren en het verbergen van het lijk van zijn vrouw. En het motief? De officier van justitie hield het op een andere vrouw, de verdediging op een andere man. ■

Drs. M. Harlaar, drs. R. Hengeveld, drs. J.P. Koster en drs. A. Roos zijn allen betrokken bij de inventarisatie van het politiefoto archief dat sinds oktober 1994 bij het Gemeentearchief berust

Politiedeskundige C.J. van Ledden Hulsebosch bezocht de tweede etage van Pijnackerstraat 4 op de avond van 11 augustus. Uit zijn relaas in *Veertig jaren speurderswerk*: "In het keukentje stond de gemeentelijke vuilnisemmer tjokvol met afval. (...) en weldra had ik de inhoud daarvan over den granieten keukenvloer gespreid. (...) Het was echter in die ledige woning, waar geen lichtaansluiting was, en wij ons met zaklantaarns moesten behelpen, op dit nachtelijk uur een moeilijk 'zoeken', maar... tóch ontdekte ik op het aanrecht, en op de tegels, die van het schotwerk daarop uit kwamen, sporen, die mij sterk den indruk gaven, door bloed te zijn achter gelaten."

De volgende dag paste hij een nieuwe onderzoekmethode toe: "Met behulp van een vaporisator werd een fijne dauw van de meegenomen vloeistof gespoten op alle oppervlakten, waarop de aanwezigheid van geringe sporen bloed ondersteld werd en, waar bloed zat, trad er een fraaie luminescentie op, waarbij een geheimzinnig blauw schijnsel zekerheid gaf dat daar spoorjes bloed aanwezig waren"

“ ‘Wilt u mij even helpen,’ vroeg Koorens. En hij vertelde dat er op het portaal een grooten koffer stond, die nogal zwaar was. Het ding moest mee naar Deventer. De winkelier (...) ging mee naar boven. Tezamen sjuowden de beide mannen de zware groene hutkoffer de steile nauwe trap af en tezamen ook legden zij hem achter in de auto.” Aldus het *Algemeen Handelsblad* van 12 augustus 1939. Op deze reconstructiefoto is de hutkoffer in het halletje te zien.

Gemeentearchief

Eerder had Koorens zijn benedenbuurman al gevraagd telefonisch een huurauto te bestellen. Garage Michels uit de Lutmastraat had er nog een staan. Hiermee was Koorens de hutkoffer en twee handkoffers wezen kopen. De romp deed hij met stukken kokosmat, een paar dekens, een handdoek en ondergoed in de hutkoffer, het hoofd en de rest van de ledematen in een van de gewone koffers, maar die is nooit teruggevonden. Dat geldt trouwens ook voor de andere ongebruikte koffer

Foto 14 augustus 1939

Gemeentearchief